

RAAP België – Rapport 665

Archeologienota Heraanleg Zuidlaan-oost en Halven Akker te Wetteren

Archeologisch Vooronderzoek

Programma van Maatregelen
Bureauonderzoek – 2021B243

RAAP

Colofon

Titel: Archeologienota Heraanleg Zuidlaan-Acaciastraat te Wetteren (Archeologisch Vooronderzoek)
Programma van Maatregelen
Bureauonderzoek – 2021B243

Versie: 10-03-2021

Auteur(s): K. Van Quaethem

Projectleider: N. Vanholme

Projectmedewerkers: nvt

Projectbegeleider: nvt

Aardkundige: nvt

Raaproject: Wezu01

Erkend archeoloog: RAAP België (OE/ERK/Archeoloog/2016/00154)

Bewaarplaats documentatie: RAAP België BV, Begoniastraat 13, 9810 Eke

Bevoegd gezag: Agentschap Onroerend Erfgoed

RAAP België BV
Begoniastraat 13
9810 Eke
Telefoon 09/311 56 20
E-mail: raap@raap.be
Website: www.raap.be

© RAAP België BV, 2021

RAAP België aanvaardt geen aansprakelijkheid voor eventuele schade voortvloeiend uit het gebruik van de resultaten van dit onderzoek of de toepassing van de adviezen.

Inhoudsopgave

Inhoudsopgave	3
1 Gemotiveerd advies.....	4
1.1 Samenvatting van het vooronderzoek	4
1.2 De volledigheid van het uitgevoerde vooronderzoek	5
1.3 De aan-/afwezigheid van een archeologische site	5
1.4 Impactbepaling.....	5
2 Programma van maatregelen	7

1 Gemotiveerd advies

1.1 Samenvatting van het vooronderzoek

RAAP België voerde een archeologisch vooronderzoek uit in het plangebied Herlaanleg Zuidlaan-oost en Halven Akker te Wetteren. Dit gebeurde in functie van het verkrijgen van een omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen.

Het archeologisch vooronderzoek had tot doel na te gaan of er kans is op aanwezigheid van waardevolle archeologische resten. Er zijn gegevens verzameld over de aardkundige, archeologische en historische context van het plangebied. Op basis daarvan is een archeologische verwachting opgesteld en is nagegaan wat de invloed is van de werken op het archeologisch erfgoed. Deze onderzoekstappen hebben geleid tot een advies.

Het plangebied situeert zich op de zuidrand van het huidige centrum van de gemeente Wetteren. Het plangebied omvat het oostelijk deel van de Zuidlaan, dat zich tussen de Acaciastraat in het westen en de Serskampsesteenweg/Smetledesteenweg in bevindt, en het noordelijk deel van de Halven Akker, en behelst een totale oppervlakte van ca. 3 165m².

Landschappelijk gezien bevindt Wetteren zich op de grens van de Vlaamse Vallei met het heuvellandschap van het Schelde-Dender Interfluvium. Het plangebied situeert zich ter hoogte van het pedimentvlak van Wetteren, de noordelijke hellingsvoet van het interfluvium. Het plangebied bevindt zich op een verhevenheid binnen het kleine interfluviale bekken van de Molenbeek van Wetteren (1km ten westen van het plangebied), en de Molenbeek van Wichelen (ca. 1,6km ten oosten van het plangebied). De Schelde bevindt zich ca. 1km ten noorden. Het oostelijk deel van het plangebied, de Zuidlaan, helt af van ca. +21m TAW ter hoogte van het kruispunt met de Serskampsesteenweg/Smetledesteenweg naar ca. +19,40m TAW ter hoogte van het kruispunt met de Accaciastraat. De Halven Akker kent een vrij gelijkmatig verloop van ca. +18,20 in het noorden naar +17,70m in het zuiden. De bodem is opgebouwd uit eolische sedimenten uit het Weichseliaan, die al dan fluviooperiglaciale sedimenten uit het Weichseliaan afdekken. Het Quartair dek is 2 tot 5m dik, eronder bevindt zich de Tertiaire Formatie van Gentbrugge Lid van Vlierzele. Op de bodemkaart staat het plangebied grotendeels als bebouwd aangeduid, wellicht betreft de bodem een matig droge tot droge lemig zandige tot lichte zandleembodem met verbrokkelde textuur B horizont.

Wetteren wordt voor het eerst vernoemd in 980, de benaming gaat terug op een Germaanse samenstelling die scherpe zandige heuvelrug betekent. Het plangebied bevindt zich ten zuiden van de dorpskern. Historische kaarten uit 18de en 19de eeuw tonen het plangebied in sterk landelijke omgeving. De Zuidlaan zou wel teruggaan tot een oude steenweg. De midden 18de-eeuwse Popkaart benoemt deze weg als 'Ouden Heir Weg'. Archeologisch gezien zijn in de omgeving van het plangebied voornamelijk losse vondsten uit de steentijden, metaaltijden en middeleeuwen gekend. Bij onderzoek in de omgeving zijn tevens sporen uit metaaltijden, Romeinse tijd en middeleeuwen aangetroffen.

Het terrein is momenteel in gebruik als straat (rijweg, parkeerstroken, fietsstroken, voetpaden) en is nagenoeg volledig verhard. Hierdoor is het weinig waarschijnlijk dat steentijdartefactensites uit het finaal paleolithicum en mesolithicum, die in de bovengrond verwacht worden, bewaard zijn. Wat sites vanaf het neolithicum, gekenmerkt als sporensites, betreft kan verondersteld worden dat ter hoogte

van de huidige riolering en nutsleidingen het plangebied volledig verstoord zal zijn. Onder het huidige wegdek en verharding (parkeerzone, voet- en fietspaden) kunnen archeologische sporen, met name de dieper uitgegraven sporen, wel nog (deels) bewaard zijn. Er kunnen sporen van oudere wegtracés verwacht worden, al zullen deze fragmentair zijn bewaard.

De aanleg van de gescheiden rioleringsstelsels zal een volledige verstoring van het bodemarchief tot gevolg hebben. De heraanleg van het wegdek zal eerder een bescheiden verdere impact op het bodemarchief uitoefenen. Het plangebied is immers reeds volledig verhard, de nieuwe impact van de heraanleg zal eerder beperkt zijn.

Gezien het plangebied een lijntracé betreft, het plangebied zich (oorspronkelijk) buiten de dorpskern van Wetteren bevindt, er reeds een impact op het bodemarchief is uitgeoefend (huidige riolering, nutsleidingen, verharding), en het ontbreken van een specifieke archeologische verwachting is het kennispotentieel van een verder onderzoek eerder beperkt. Verder onderzoek wordt dan ook niet noodzakelijk geacht.

1.2 De volledigheid van het uitgevoerde vooronderzoek

Tijdens het bureauonderzoek zijn de noodzakelijke landschappelijke, archeologische en historische data geraadpleegd. Op basis van deze gegevens is een uitspraak gedaan worden over de aan-/afwezigheid van archeologisch erfgoed. Er is een archeologische verwachting opgesteld en de afweging voor de noodzaak tot verder vooronderzoek heeft een voldoende gefundeerde conclusie opgeleverd.

1.3 De aan-/afwezigheid van een archeologische site

Het terrein is momenteel in gebruik als straat (rijweg, parkeerstroken, fietsstroken, voetpaden) en is nagenoeg volledig verhard. Hierdoor is het weinig waarschijnlijk dat steentijdartefactensites uit het finaal paleolithicum en mesolithicum, die in de bovengrond verwacht worden, bewaard zijn. Wat sites vanaf het neolithicum, gekenmerkt als sporensites, betreft kan verondersteld worden dat ter hoogte van de huidige riolering en nutsleidingen het plangebied volledig verstoord zal zijn. Onder het huidige wegdek en verharding (parkeerzone, voet- en fietspaden) kunnen archeologische sporen, met name de dieper uitgegraven sporen, wel nog (deels) bewaard zijn. Er kunnen sporen van oudere wegtracés verwacht worden, al zullen deze fragmentair zijn bewaard.

1.4 Impactbepaling

De aanleg van de gescheiden rioleringsstelsels zal een volledige verstoring van het bodemarchief tot gevolg hebben.

De heraanleg van het wegdek zal eerder een bescheiden verdere impact op het bodemarchief uitoefenen. Het plangebied is reeds volledig verhard, de nieuwe impact van de heraanleg zal eerder beperkt zijn.

Gezien het plangebied een lijntracé betreft, het plangebied zich (oorspronkelijk) buiten de dorpskern van Wetteren bevindt, er reeds een impact op het bodemarchief is uitgeoefend (huidige riolering, nutsleidingen, verharding), en er geen specifieke archeologische verwachting is, is het kennispotentieel van een verder onderzoek eerder beperkt. De kenniswinst die bij verder onderzoek zou bekomen worden is beperkt en staat niet in verhouding tot de onderzoeksinspanning. **Verder onderzoek wordt dan ook niet noodzakelijk geacht.**

2 Programma van maatregelen

Er wordt geen verder archeologisch onderzoek geadviseerd.

Wel blijft de meldingsplicht gelden bij toevalsvondsten (ofwel de vondst van een roerend of onroerend goed met archeologische erfgoedwaarde, zoals deze omschreven wordt in Artikel 5.1.4. van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013). Dit geldt voor vondsten gedaan buiten de context van archeologisch vooronderzoek, archeologische opgravingen, of gebruik van een metaaldetector.